

[Hartel.]

Det forekommer mig endvidere, at den ret frie Stilling, som Politidirektøren og de lokale Politimestre Landet over faar, er i nogen Grad stridende med den Magtbeføjelse, som jeg kunde ønske tillagt Rigspolitichefen, med andre Ord, at der i selve Forslaget er en Spire til Uenighed og Kompetencestridigheder, og jeg havde gerne set, at den højtærede Justitsminister, der jo ikke er bange for at tage haandfast paa Sagerne, havde slaæet igennem ogsaa paa dette Omraade og havde faaet gennemført den fulde Enhed ved denne Lejlighed, hvor Lovforslaget foreligger til Gennemførelse.

Jeg henledte i mine tidligere Indlæg Opmærksomheden paa de Farer, der var ved, at Etatens Tjenestemænd stilledes økonomisk uens. Saa vidt jeg kan forstaa, er der ved de Ændringsforslag, der er stillet fra Flertallets Side, taget noget Hensyn hertil, og det hilser jeg med Tilfredshed. Jeg er endvidere en afgjort Tilhænger af, at Avancementsmulighederne inden for en Ætat som denne sikres Etatens egne Folk.

For saa vidt er vi altsaa sagligt set ganske enige med Flertalspartierne og Ministeren om Forslaget, og vi mener, det vilde være meget gavnligt, om et saadant Enhedspoliti blev gennemført, selv om jeg ikke kan fordrage Ordet Enhedspoliti, hvilket jeg tidligere har fremhævet, men Navnet skulde endelig ikke skille os.

Derimod ser jeg ikke, at der foreligger, heller ikke efter at Udvalgsbehandlingen er tilendebragt, et tilstrækkeligt Materiale til Bedømmelse af de økonomiske Konsekvenser af det her foreliggende Forslag. Jeg har tidligere saa alvorligt, som jeg kunde, henledt Opmærksomheden paa, at vi med den Stilling, som i økonomisk Henseende forefindes i en Række Landkommuner, ikke kan komme ud til vore Folk med et Forslag, der betyder en Forøgelse af disse Landkommuners Udgifter under de nuværende Forhold. Vi har ingen rigtig Tillid til hele det vidtløftige Apparat, som sættes i Gang ved den mellemkommunale Refusion — jeg beklager, at maatte sige det —, det gør hele vort Skattesystem endnu mere uoverskueligt og indviklet, end det tidligere har været, og vi savner Materiale til at bedømme, hvilke økonomiske Følger denne Nyordning vil faa. Det havde været det naturlige — og det forekommer mig ogsaa, at den højtærede Minister stillede sig forstaaende over for mit Synspunkt, da jeg fremhævede det —, at Staten havde overtaget, om ikke hele Udgiften, hvilket jeg heller ikke skulde finde urimeligt, saa i det mindste hele Merudgiften

ved dette Lovforslags Gennemførelse. Det er dog rimeligt, at et Rigspoliti betales af Rigets Fælleskasse, og det havde ogsaa været rationelt.

Hvis vi ikke kan faa betryggende Tilsagn om, at denne Nyordning kan gennemføres uden en yderligere Belastning af Landkommunerne, er vi ikke i Stand til at stemme for Lovforslaget, men vil afholde os fra at stemme. Hvis vi kan faa et saadant betryggende Tilsagn, vil vi i Konsekvens af vor Stilling til Forslagets saglige Indhold naturligvis stemme for Forslaget.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker det ærede Udvalg ikke alene for dets omhyggelige og grundige Behandling af denne Sag, men ogsaa for den Velvilje, som Udvalget har vist, ikke alene med Hensyn til de Ændringsforslag, der er stillet af mig, men ogsaa over for forskellige Henvendelser, der er fremsat fra forskellig Side. Thi selv om disse ikke har kunnet imødekommes i den Udstrækning, man maaske fra Andragernes Side har ventet, er de dog alle blevet behandlet indgaaende og omhyggeligt ud fra den størst mulige Sympati, der jo ogsaa kom til Orde i den ærede Ordførers Tale i de varme Udtalelser, han fremsatte om vort Politis Dygtighed og Samfundsfølelse, Udtalelser, der kun kan glæde mig, og som jeg tror ogsaa er sagligt berettede.

Den ærede Ordfører for Udvalget fremsatte en særlig Bemærkning om Grænsegendarmeriets Forhold, der jo er omhandlet i Lovforslagets § 118. Der staar i § 118, at „Grænsegendarmeriet yder Politiet Bistand efter Regler, der fastsættes efter Forhandling mellem Justitsministeren og Finansministeren“.

Jeg forstod paa den ærede Ordfører, at han havde faaet Henvendelser, der gik ud paa, at Grænsegendarmeriet i stigende Grad havde faaet politimæssige Opgaver, dels som Ordenspoliti, dels med Hensyn til Paskontrollen, og at denne Udviklingslinie, der saaledes formentlig var indledet, burde føres videre, hvilket igen antagelig skulde betyde, at Justitsministeren skulde have forøget Indflydelse med Hensyn til Grænsegendarmeriet.

Der har selvfølgelig før Udarbejdelsen af dette Lovforslag baade under den nuværende Justitsminister og under min Forænger været ført Forhandlinger med Finansministeriet om Grænsegendarmeriets Stilling i det hele, og der har ogsaa fra Justitsministeriets Side været fremsat Ønsker, der nærmest gik i den Retning, som den